

PRAKSISOVERSIGT · DISCIPLINÆRNÆVNET FOR EJENDOMSMÆGLERE

Praksisoversigt over Disciplinærnævnet for Ejendomsmægleres kompetence og klageproces

Klageberettigelse, klageproces og grænsen mod erstatning ved Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere

Version 1 · Opdateret 30. maj 2026 · 9 afgørelser · 2018–2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere er en uafhængig administrativ klageinstans nedsat i lov om formidling af fast ejendom m.v. (LOFE), som behandler klager over godkendte ejendomsmæglere og ejendomsformidlingsvirksomheders tilsidesættelse af god ejendomsmæglerskik. Denne oversigt kortlægger nævnets kompetence og klageproces – hvem der kan klage, klagefrister og gebyr, sagens oplysning – og navnlig den grundlæggende grænse, at Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere alene kan pålægge disciplinære sanktioner og ikke kan tilkende erstatning eller nedsætte vederlag; sådanne krav hører under domstolene (og historisk tillige under Klagenævnet for Ejendomsformidling). Oversigten bygger på nævnets retsgrundlag og forarbejder, nævnets egen praksis samt parallel domstolspraksis fra Højesteret og landsretterne, der prøver nævnets afgørelser fuldt ud.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere kan kun pålægge disciplinære sanktioner (kritik, advarsel, bøde samt betinget eller ubetinget frakendelse af godkendelsen) og afviser klager, der alene angår erstatning eller størrelsen af mæglerens vederlag – sådanne krav hører under domstolene og historisk tillige under Klagenævnet for Ejendomsformidling.
- 02** Disciplinærnævnet behandler kun klager over personer, der på forseelsestidspunktet var godkendte ejendomsmæglere efter LOFE § 6, samt ejendomsformidlingsvirksomheder med et selvstændigt ansvar; Højesteret har fastslået, at nævnet er inkompetent over for virksomheder uden en registreret/godkendt mægler.
- 03** Disciplinærnævnet kræver, at klageren har en retlig interesse i det påklagede forhold, og formanden kan afvise klager, der er åbenbart grundløse eller falder uden for nævnets kompetence.
- 04** Disciplinærnævnet accepterer derimod altid klager fra Erhvervsstyrelsen, Skatteministeriet, anklagemyndigheden, Klagenævnet for Ejendomsformidling, Dansk Ejendomsmæglerforening og Forbrugerrådet Tænk og kan ikke afvise disse.
- 05** Disciplinærnævnet er ikke bundet af klagerens påstande: efter officialprincippet kan nævnet skære sagen til, tage klagepunkter op af egen drift og fortsætte behandlingen, selv om klageren trækker klagen tilbage.

- 06** Klagegebyret på 250 kr. blev afskaffet pr. 1. januar 2024, og nævnets drift finansieres i stedet af et årligt gebyr (425 kr.) opkrævet hos alle godkendte ejendomsmæglere.
- 07** Frakendelse af godkendelsen kan af den, afgørelsen vedrører, kræves indbragt for domstolene inden 4 uger, hvorefter Nævnenes Hus anlægger sag i den borgerlige retsplejes former; frakendelse har som udgangspunkt opsættende virkning.
- 08** Domstolene prøver nævnets afgørelser fuldt ud og kan ophæve dem – som da byret, landsret og Højesteret i 2018 underkendte nævnets antagelse af kompetence over for en uregistreret virksomhed.

§ 1 Et disciplinærnævn – ikke et erstatningsforum

Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere er oprettet i kapitlet om disciplinær- og strafbestemmelser i [lov om formidling af fast ejendom m.v.](#) (LOFE). Det er – med lovgivers egne ord i forarbejderne – en disciplinær klageinstans og ikke et organ, der afgør borgernes pengekrav:

"Disciplinærnævnet er en uafhængig administrativ klageinstans, der behandler klager fra forbrugere over godkendte ejendomsmæglere. Disciplinærnævnet er ikke kun et klagenævn, men skal også medvirke til at opretholde en god disciplin og forretningsmoral blandt ejendomsmæglere samt ejendomsformidlingsvirksomheder og udstikke rammerne for god ejendomsmægleretik."

Nævnets reaktionsmuligheder er udtømmende opregnet i [LOFE § 53](#) og er alle *disciplinære*: efter 2023-reformen kritik, advarsel, bøde samt betinget eller ubetinget frakendelse af godkendelsen (sanktionsvalget behandles i [praksisoversigten om sanktioner](#)). Det afgørende for kompetencen er, at klagen angår en *pligttilsidesættelse* – ikke et tab. Forarbejderne til [LOFE § 52](#) trækker grænsen skarpt op:

"Disciplinærnævnet kan ikke behandle sager, der alene vedrører en forbrugers krav om erstatning over for ejendomsmæglere. Sager, der alene vedrører erstatningsansvar, henhører som i dag under Klagenævnet for Ejendomsformidling og domstolene. Klager, der alene vedrører størrelsen af ejendomsmægleres vederlag samt kollegiale sager, skal heller ikke behandles af nævnet."

Kompetenceafgrænsningen slår direkte igennem i nævnets egen praksis. I **Disciplinærnævnets afgørelse af 21. januar 2019 (j.nr. 18/03162)** afviste nævnet en klage over en køberrådgivers tilbageholdelse af en del af købesummen netop "grundet manglende kompetence": tvisten angik en økonomisk uoverensstemmelse om refusion og tilbageholdt købesum – et civilretligt mellemværende – og ikke et disciplinært spørgsmål om god ejendomsmægleretik hos en godkendt mægler. Det materielle professionsansvar, som domstolene afgør, behandles i [praksisoversigten om ejendomsmæglerens ansvar](#).

De nærmere procedureregler er fastsat i [Bekendtgørelse om Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere § 1](#), hvorefter nævnet behandler klager over ejendomsmæglere godkendt efter [LOFE § 6](#) og – hvor der påhviler virksomheden et selvstændigt ansvar eller medansvar – tillige over selve ejendomsformidlingsvirksomheden, uanset om den indklagede er medlem af en brancheorganisation.

LOV

[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 6](#)[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 52](#)[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 53](#)

§ 2 Hvem kan klage, og hvem kan indklages

Klageadgangen er bred. Efter [LOFE § 52, stk. 3](#) er der direkte klageadgang til nævnet, og det er nævnet selv, der vurderer, om klageren er berettiget. Forarbejderne beskriver kriteriet således:

"Efter stk. 3 er der direkte klageadgang til disciplinærnævnet, dvs. at enhver, der har en retlig interesse heri, kan klage over ejendomsmæglerens overtrædelse af forslaget, forskrifter udstedt i medfør af loven og god ejendomsmægleretik. Det er nævnet, der vurderer, hvorvidt en klager har en retlig interesse. Formanden kan afvise klager, der må anses for åbenbart grundløse."

Det er altså et krav om **retlig interesse** – typisk sælger, køber eller en anden direkte berørt part i den konkrete handel. [Bekendtgørelse om Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere § 8](#) udmønter dette:

"Disciplinærnævnet kan afvise at behandle klager, der ikke er omfattet af nævnets kompetence og klager fra personer, der ikke har en retlig interesse i det forhold klagen angår. Disciplinærnævnet kan uddelegere denne kompetence til formanden. Formanden kan afvise at behandle sager, der på forhånd må skønnes grundløse."

Et antal offentlige og brancherelaterede aktører nyder en privilegeret stilling: indbringes en klage af **Erhvervsstyrelsen, Skatteministeriet, anklagemyndigheden, Klagenævnet for Ejendomsformidling, Dansk Ejendomsmæglerforening eller Forbrugerrådet Tænk**, skal nævnet behandle den og kan ikke afvise den, jf. bekendtgørelsens § 8 og [LOFE § 52, stk. 3](#).

På **indklagede-siden** er kredsen til gengæld snæver og fortolkes restriktivt. Disciplinæransvaret er som udgangspunkt personligt og påhviler den godkendte (ansvarlige) ejendomsmægler, jf. [LOFE § 52, stk. 1](#), mens virksomheden kan indbringes selvstændigt efter § 52, stk. 2, når den har et selvstændigt ansvar eller medansvar. Højesteret har sat en klar grænse for, hvor langt virksomhedsansvaret rækker. I [BS-9506/2018-HJR](#) havde nævnet pålagt et selskab uden registreret/godkendt mægler en bøde på 250.000 kr. Byretten stadfæstede, men Østre Landsret ophævede bøden og erklærede nævnet inkompetent, og Højesteret stadfæstede landsretten med den begrundelse, at kompetencereglerne skal fortolkes strengt, fordi der er tale om indgreb i en privatvirksomheds dispositionsfrihed:

"Det fremgår af forarbejderne til § 29 a, stk. 4, at bestemmelsen beskriver muligheden for at indbringe ejendomsmæglervirksomheden selvstændigt som juridisk enhed for Disciplinærnævnet, og at bestemmelsen har sammenhæng med stk. 3, hvorefter ejendomsmæglere, som er registreret i henhold til lovens § 25, kan indbringes for Disciplinærnævnet."

En virksomhed er altså kun en "ejendomsmæglervirksomhed" i nævnets forstand, hvis den har en registreret/godkendt mægler som indehaver eller ansat. Overtrædelser begået af aktører uden for denne kreds må i stedet forfølges ved domstolene som straffesager. Selv om dommen blev afsagt efter den tidligere [lov om omsætning af fast ejendom](#), er sammenhængen mellem stk. 1, 2 og 3 videreført uændret i LOFE.

LOV [Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 6](#)

[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 52, stk. 1, 3](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom om Disciplinærnævnet for Ejendomsmægleres kompetence over for virksomheder uden registrerede ejendomsmæglere	19.09.2018
Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere · Afvisning af klage over køberådgivers tilbageholdelse af købesum grundet manglende kompetence	21.01.2019

§ 3 Grænsen mod erstatning, vederlag og kollegiale sager

Det vigtigste – og hyppigst oversete – kompetencespørgsmål er, at en forbruger, der får medhold hos nævnet, **ikke** dermed får penge. Nævnet konstaterer alene, om god ejendomsmægleretik er tilsidesat, og sanktionerer disciplinært; en eventuel bøde tilfalder statskassen, ikke klageren. Følgende oversigt sammenfatter kompetencefordelingen:

Spørgsmål	Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere	Domstolene (historisk tillige Klagenævnet for Ejendomsformidling)
Tilsidesættelse af god ejendomsmægleretik / pligter efter LOFE	Ja – kritik, advarsel, bøde, (betinget) frakendelse	–
Forbrugerens erstatningskrav	Nej (afvises)	Ja
Størrelsen/nedsættelse af mæglerens vederlag	Nej (afvises)	Ja
Kollegiale sager mæglere imellem	Nej	Brancheorganisationernes etiske organer

Konsekvensen af denne arbejdsdeling kan være alvorlig for forbrugeren, hvilket illustreres af den anke, der stadfæstede **Retten i Aalborgs dom af 1. november 2022 (BS-47045/2020-ALB)**. I [BS-48911/2022-VLR](#) havde en køber indbragt en sag om ukorrekte oplysninger om vinduers alder for Klagenævnet for Ejendomsformidling, der traf afgørelse den 31. maj 2018, men som havde afvist at tage stilling til selve erstatningskravet. Da køberen først anlagde erstatningssag ved domstolene den 30. november 2020, var kravet forældet: forældelsesfristen løb senest fra kundskabstidspunktet den 27. november 2017, og den foreløbige afbrydelse efter [Forældelsesloven § 21, stk. 3](#) kunne ikke redde kravet, bl.a. fordi køberen ikke var part i den efterfølgende retssag mellem mægleren og klagenævnet. Vestre Landsret stadfæstede byrettens afvisning af kravet som forældet.

Sagen viser i praksis, hvorfor sonderingen er central: en klage til et klagenævn eller til Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere **afbryder ikke i sig selv endeligt forældelsen af et erstatningskrav**, og den forbruger, der nøjes med disciplinær-/klagenævnsbehandling, kan miste sit pengekrav. Forarbejderne forudsætter da også, at de to spor koordineres: verserer en erstatningssag allerede ved domstolene, stiller nævnet sin sag i bero, og hvor både erstatnings- og disciplinærspørgsmål rejses, var Klagenævnet for Ejendomsformidling kompetent for erstatningen, mens Disciplinærnævnet er kompetent for disciplinæransvaret.

"I overensstemmelse med sædvanlig praksis forventes det, at Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere vil stille en sag i bero, hvis sagen allerede verserer ved domstolene."

LOV [Forældelsesloven § 21, stk. 3](#) [Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 52](#)

PRAKSIS **Landsretten** · Forældelse af erstatningskrav mod ejendomsmægler og sælgere vedrørende mangler ved vinduers alder 01.04.2025

§ 4 Hvad Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere lægger vægt på i kompetencevurderingen

På tværs af afgørelserne tegner der sig et fast vurderingsmønster, når nævnet skal afgøre, om en sag overhovedet kan realitetsbehandles. Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere lægger navnlig vægt på:

- **Om den indklagede er en godkendt mægler eller en ansvarlig virksomhed.** Var den indklagede ikke godkendt ejendomsmægler på forseelsestidspunktet, eller mangler virksomheden et selvstændigt ansvarsgrundlag, afviser nævnet sagen, jf. [BS-9506/2018-HJR](#). Omvendt hindrer det ikke behandling, at mægleren *efter* forseelsen har deponeret sin godkendelse eller er slettet af registeret – afgørende er status på forseelsestidspunktet.
- **Om klagen reelt angår et disciplinært forhold eller et økonomisk krav.** Angår klagen i virkeligheden erstatning, refusion, tilbageholdt købesum eller vederlagets størrelse, afvises den som uden for kompetencen, jf. [afgørelse af 21. januar 2019 \(j.nr. 18/03162\)](#).
- **Om klageren har retlig interesse.** Klager fra personer uden retlig interesse i forholdet kan afvises af formanden, ligesom åbenbart grundløse klager, jf. [LOFE § 52, stk. 3](#) og [bekendtgørelsens § 8](#).
- **Om sagen verserer andetsteds.** Verserer sagen ved domstolene, stilles den i bero; er forholdet samtidig politianmeldt, afventer nævnet som udgangspunkt straffesagens udfald.

Samtidig er nævnet – i kraft af sin tilsynsfunktion – ikke bundet af klagerens påstande. Efter officialprincippet skal nævnet oplyse sagen og kan tilskære den:

"Disciplinærnævnet skal således have en vis frihed til at skære sagen til under iagttagelse af almindelige forvaltningsretlige regler efter de oplysninger og undersøgelser, der er fremkommet under sagsbehandlingen."

Med 2023-reformen er denne adgang gjort udtrykkelig i [LOFE § 52, stk. 4](#): nævnet kan fortsætte behandlingen, selv om klageren trækker klagen tilbage, og kan tage klagepunkter op af egen drift, hvis det finder grundlag herfor:

"Er en klage indgivet for disciplinærnævnet, kan disciplinærnævnet fortsætte sagsbehandlingen, selvom klager tilbagekalder klagen. Disciplinærnævnet kan ligeledes tage klagepunkter op af egen drift, hvis nævnet finder grundlag herfor."

Det er derfor karakteristisk, at klageren ikke har rådighed over sagen på samme måde som ved et civilt søgsmål: rejses en berettiget sag, kan klageren ikke ensidigt standse nævnets behandling.

LOV

[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 52, stk. 3, 4](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom om Disciplinærnævnet for Ejendomsmægleres kompetence over for virksomheder uden registrerede ejendomsmæglere 19.09.2018

Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere · Afvisning af klage over køberådgivers tilbageholdelse af købesum grundet manglende kompetence 21.01.2019

§ 5 Klageproces, frister, gebyr og oplysning af sagen

Som administrativ klageinstans er Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere undergivet de almindelige forvaltningsretlige regler. Sagen skal oplyses (officialprincippet), den indklagede skal partshøres, og afgørelsen

skal begrundes og ledsages af klagevejledning, jf. [Forvaltningsloven § 19](#) og [§ 24](#); de generelle krav er behandlet i oversigterne om [officialprincippet](#), [partshøring](#) og [begrundelse i forvaltningen](#). Nævnets nedsættelse, sammensætning og forretningsorden følger af [LOFE § 51](#); med 2023-reformen blev udpegningen af medlemmer moderniseret, og sekretariatsbetjeningen blev flyttet fra Erhvervsstyrelsen til **Nævnenes Hus**.

Den vigtigste procesændring de senere år vedrører **gebyret**. Indtil 2024 skulle klageren betale et klagegebyr på 250 kr., som blev tilbagebetalt ved helt eller delvist medhold. Dette gebyr blev afskaffet med virkning fra den 1. januar 2024 som led i 2023-reformen, der samtidig ophævede hjemlen hertil i [§ 52](#). Nævnets drift finansieres herefter alene af et årligt gebyr opkrævet hos branchen, jf. [Bekendtgørelse om gebyr vedrørende klager til og driften af Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere § 1](#):

"Til finansiering af driften af Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere opkræver Erhvervsstyrelsen årligt et gebyr på 425 kr. fra alle ejendomsmæglere, der er godkendt, jf. lov om formidling af fast ejendom m.v. § 6."

Denne bekendtgørelse trådte i kraft den 12. august 2024 og ophævede den tidligere gebyrbekendtgørelse nr. 356 af 18. april 2016, jf. [§ 2](#). Afskaffelsen af klagegebyret skal gøre det lettere for forbrugerne at indbringe en sag og må forventes at sænke tærsklen for klager.

At finansieringen sker via et særskilt branchegebyr – og ikke som et alment offentligt gebyr – er ikke uden retlig betydning. Parallelpraksis om andre nævn viser, at også klagens gebyr- og omkostningskrav behandles inden for en offentligretlig ramme: i [BS-274/2021-OLR](#) fastslog Østre Landsret, at et godkendt privat klagens gebyrkrav er undergivet en obligatorisk inddrivelsesordning via Gældsstyrelsen. Nævnets afgørelser offentliggøres efter [LOFE § 53](#), dog således at frifindelser, afviste sager og afgørelser om kritik anonymiseres, mens den, der findes skyldig, ikke anonymiseres i en periode.

LOV

[Forvaltningsloven § 19](#)[Forvaltningsloven § 24](#)[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 51](#)[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 52, stk. 4](#)PRAKSIS **Landsretten** · Obligatorisk inddrivelse af gebyrer fra private klagens via Gældsstyrelsen

24.06.2021

§ 6 Domstolsprøvelse af nævnets afgørelser

Disciplinærnævnets afgørelser er ikke endelige i forhold til domstolene. [LOFE § 64](#) indeholder en særlig, lovbestemt indbringelsesordning for de mest indgribende afgørelser – rettighedsfrakendelse efter [§ 53, stk. 3](#) og afgørelser efter [§ 10](#). Efter den nyaffattede [§ 64, stk. 1](#):

"En afgørelse efter § 10 og § 53, stk. 3, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for retten... Anmodning om indbringelse af en afgørelse efter § 53, stk. 3, skal være modtaget i Nævnenes Hus senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Nævnenes Hus anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former."

En frakendelse har som udgangspunkt **opsættende virkning**, men retten kan ved særskilt kendelse bestemme andet, og ved betinget frakendelse efter [§ 53, stk. 2](#), regnes prøvetiden fra endelig dom, hvis afgørelsen indbringes. Øvrige afgørelser – kritik, advarsel og bøde – er ikke omfattet af [§ 64](#)'s særlige ordning, men kan som enhver anden forvaltningsafgørelse prøves ved domstolene efter grundlovens [§ 63](#); processuelle appelspørgsmål er behandlet i oversigten om [kæreadgang](#).

Domstolene udøver en **fuld prøvelse** og kan ophæve nævnets afgørelser. Det skete netop i [BS-9506/2018-HJR-](#), hvor retten underkendte nævnets antagelse af kompetence. Tilsvarende fuld efterprøvelse ses i parallelle

disciplinærsager: i [BS-28276/2022-OLR](#) ophævede Østre Landsret Advokatnævnets kendelse og frifandt et advokatfirma for tilsidesættelse af god advokatskik – et udtryk for, at domstolene ikke blot legalitetskontrollerer, men selvstændigt prøver, om der overhovedet var grundlag for den disciplinære reaktion.

At nævnet er en del af den offentlige forvaltning og dermed underlagt forvaltningsloven, er bekræftet for et beslægtet nævn i [BS-31/2022-HJR](#), hvor Højesteret fastslog, at et ankenævn med lovbestemte opgaver er omfattet af begrebet "det offentlige". Et gennemgående træk ved domstolskontrollen er endelig, at retten holder fast i den skarpe sondring mellem disciplinær-/klagenævns- og erstatnings- og godtgørelseskrav, der ikke er behandlet korrekt i rette forum og rette instans, afvises – som i [BS-818/2021-OLR](#) og i forældelsessituationen i [BS-48911/2022-VLR](#).

LOV

[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 53, stk. 2, 3](#)

[Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 64, stk. 1](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesteret: Tandskadeankenævnets inddrivelse af sagsomkostninger skal ske via Gældsstyrelsen	13.02.2023
	Højesteret · Højesterets dom om Disciplinærnævnet for Ejendomsmægleres kompetence over for virksomheder uden registrerede ejendomsmæglere	19.09.2018
	Landsretten · Forældelse af erstatningskrav mod ejendomsmægler og sælgere vedrørende mangler ved vinduers alder	01.04.2025
	Landsretten · Østre Landsret frifinder KPMG Law i principiel sag om uafhængighed i internationale advokatnetværk	05.07.2024
	Landsretten · Stadfæstelse af udlæg for sagsomkostninger til Tandskadeankenævnet og afvisning af erstatningskrav	07.03.2022

§ 7 Sammenfattende linjer

Disciplinærnævnet for Ejendomsmægleres kompetence kan sammenfattes i fire hovedlinjer:

- 1. Disciplinært, ikke økonomisk.** Nævnet afgør udelukkende, om en godkendt mægler eller en ansvarlig virksomhed har tilsidesat god ejendomsmægleretik, og reagerer disciplinært. Erstatnings-, refusions- og vederlagskrav afvises og hører under domstolene – historisk tillige under Klagenævnet for Ejendomsformidling. Den, der vil have penge, skal som udgangspunkt anlægge sag, og bør være opmærksom på, at en nævnsbehandling ikke uden videre afbryder forældelsen, jf. **Retten i Aalborgs dom af 1. november 2022 (BS-47045/2020-ALB)** stadfæstet ved [BS-48911/2022-VLR](#).
- 2. Snæver indklagede-kreds, bred klageradgang.** Kun godkendte mæglere (og ansvarlige virksomheder) kan indklages – kompetencegrænsen fortolkes strengt, jf. [BS-9506/2018-HJR](#) – mens enhver med retlig interesse, og uden afvisningsadgang en række offentlige aktører, kan klage.
- 3. Officialstyret proces.** Nævnet oplyser selv sagen, kan tilskære den, tage punkter op af egen drift og fortsætte trods tilbagekaldelse; klageren har ikke rådighed over sagen. Klagegebyret er afskaffet fra 2024, og driften finansieres af branchen.
- 4. Fuld domstolskontrol.** Frakendelser kan inden 4 uger kræves indbragt for retten efter [LOFE § 64](#), og øvrige afgørelser kan prøves efter grundlovens § 63. Domstolene prøver fuldt ud og ophæver nævnets afgørelser, hvor grundlaget svigter.

Det bemærkes, at nævnets egne offentliggjorte afgørelser udgør en omfattende praksis, der løbende fastlægger rammerne for god ejendomsmæglerskik; denne oversigt fokuserer på kompetence- og procesrammen, mens selve sanktionsudmålingen er behandlet i [praksisoversigten om sanktioner](#).

LOV	Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 52	Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 64
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om Disciplinærnævnet for Ejendomsmægleres kompetence over for virksomheder uden registrerede ejendomsmæglere 19.09.2018 Landsretten · Forældelse af erstatningskrav mod ejendomsmægler og sælgere vedrørende mangler ved vinduers alder 01.04.2025 Disciplinærnævnet for Ejendomsmæglere · Afvisning af klage over køberrådgivers tilbageholdelse af købesum grundet manglende kompetence 21.01.2019	

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Forældelsesloven § 21	stk. 3	Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 6
Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 51		Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 52
Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 53		Lov om formidling af fast ejendom m.v. § 64 stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

9 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		2
13.02.2023	Højesteret: Tandskadeankenævnets inddrivelse af sagsomkostninger skal ske via Gældsstyrelsen	2887-3422
19.09.2018	Højesterets dom om Disciplinærnævnet for Ejendomsmægleres kompetence over for virksomheder uden registrerede ejendomsmæglere	bs-9506-2018-hjr
LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS		4
01.04.2025	Forældelse af erstatningskrav mod ejendomsmægler og sælgere vedrørende mangler ved vinduers alder	10214-11988
05.07.2024	Østre Landsret frifinder KPMG Law i principiel sag om uafhængighed i internationale advokatnetværk	6001-7178
07.03.2022	Stadfæstelse af udlæg for sagsomkostninger til Tandskadeankenævnet og afvisning af erstatningskrav	2865-3398
24.06.2021	Obligatorisk inddrivelse af gebyrer fra private klagenævn via Gældsstyrelsen	2846-3377
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		2
20.12.2023	Kontrolafgift for parkering uden for markeret bås med en Volkswagen Passat ved Vesterport	park-3422

19.09.2023	Kontrolafgift for el-knallert uden P-tilladelse på privat parkeringsområde i København	park-3377
------------	--	-----------

DISCIPLINÆRNÆVNET FOR EJENDOMSMÆGLERE · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

21.01.2019	Afvisning af klage over køberrådgivers tilbageholdelse af købesum grundet manglende kompetence	18/03162
------------	--	----------